

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 12/07/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 184

Bài học hôm qua, Hòa Thượng nói, Thiên Đạo Đại Sư khuyên người học Phật nên nghe lời Phật dạy, không nên nghe Bồ Tát vì trí tuệ, đức năng của Bồ Tát vẫn chưa viên mãn. Cách đây khoảng mười năm, một số người nói họ tu theo lời dạy của Hòa Thượng Tịnh Không, nhiều người tin theo họ mà không quan tâm đến lời nói, việc làm của họ có tương ứng với Hòa Thượng hay không. Đây là họ đã tình chấp, y theo tình cảm không y theo trí tuệ. Chúng ta học Phật pháp thì chúng ta phải có tín, giải, hành, chứng. Chúng ta tin rồi thì phải hiểu, chúng ta hiểu rồi thì phải làm, chúng ta làm thì phải có kết quả. Chúng ta tu hành đúng thì kết quả là phiền não ngày càng ít, trí tuệ ngày càng khai mở. Nếu chúng ta tu hành mà phiền não ngày càng nhiều, trí tuệ ngày càng lu mờ thì chúng ta đã tu sai.

Trong tùy hoàn cảnh mà Hòa Thượng sẽ nói tin thì dễ nhưng hành mới khó hay hành thì dễ tin mới khó. Cách đây khoảng 15 năm, một sư cô báo với mọi người là cô sắp vãng sanh, những người ở nơi đó thông báo là nơi của họ sắp có người vãng sanh nên mọi người kéo đến xem rất đông. Những người này không biết cương lĩnh của pháp môn Tịnh Độ, không biết tiêu chuẩn của người vãng sanh. Chúng ta ở trong thời kỳ Mạt pháp nhưng nếu chúng ta tu hành đúng nguyên lý, nguyên tắc thì chúng ta vẫn đang được tiếp nhận chánh pháp. Chúng ta nghe lời nhắc nhở của Phật giống như tiếng trống bên tai thì những lời này sẽ giúp chúng ta phá vỡ căn hầm đã u tối nhiều đời, nhiều kiếp. Nếu thời gian huân tập, quy nạp Phật pháp của chúng ta chưa đủ, thời gian quy nạp những thứ ô nhiễm quá nhiều thì chúng ta nghe lời Phật dạy sẽ không có cảm giác.

Hòa Thượng nói: **“Chỉ cần tâm chúng ta có chút thanh tịnh thì chúng ta sẽ nhận chân ra tất cả chân tướng, sự thật”**. Tâm chúng ta có một chút thanh tịnh thì chúng ta sẽ nhận ra là một người đang dùng **“danh vọng lợi dưỡng”** phục vụ chúng sanh hay dùng **“danh vọng lợi dưỡng”** phục vụ bá đồ của họ. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta khuyên người bố thí nhưng mình thì vô càng nhiều càng tốt vậy thì thành ra thứ gì chứ!”**. Có người nói rất hay, nói như hoa trời rụng nhưng tâm của họ **“tự tư tự lợi”**, họ chỉ muốn mọi người cúng dường bằng tiền chẵn hoặc chuyển khoản.

Hòa Thượng nói: **“Phật pháp chân chánh không nhắc đến tiền”**. Phật pháp chân chánh giúp chúng sanh phá trừ tập khí, phiền não. Nhiều người học Phật đã bỏ học Phật chạy theo tà ma, làm những việc trái luân thường đạo lý. Ngày nay, người chân thật hiểu Phật pháp rất ít, có những pháp hội, người nói và người nghe đều cười

rất to, khi chúng ta nghe nhắc nhở về tập khí, phiền não của mình thì chúng ta phải cảm thấy xấu hổ. Chúng ta có tâm dục, tâm dục sẽ dẫn đến khổ dục. Người có một chút tâm thanh tịnh sẽ nhận ra mùi của “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tự tư tự lợi*”.

Hôm trước, tôi đến Huế, một thanh niên lái xe nói những lời hết sức khẩn thiết, quyết liệt là anh mong được tri ân tôi. Tôi nói, anh khởi tâm là được, anh biết tri ân là tốt, cố gắng hành hiếu với Cha Mẹ, tôi tổ chức chương trình cho mọi người không phải cho tôi. Trong mọi sự, mọi việc, chúng ta phải hết sức phản tỉnh, cảnh giác. Họ có ý tốt nhưng chúng ta phải dẫn dắt họ theo hướng của mình, chúng ta không để người khác dẫn dắt.

Ngày trước, có người gọi điện cho tôi nói, họ muốn lay tôi để nhận tôi làm Thầy, tôi khuyên họ nên lay Phật, lay Hoà Thượng nhưng họ vẫn kiên quyết lay. Một vài năm sau, họ lại gọi điện cho tôi và nói, họ không làm học trò của tôi nữa. Khi đó, họ cúp máy nhanh quá nên tôi chưa kịp phản ứng, họ đã lay tôi, có lẽ tôi nên lay trả lại họ! Chúng ta chân thật cảm nhận được ân đức giáo dưỡng trời biển của Phật Bồ Tát, của Thầy hay chúng ta vẫn đang cảm tình dụng sự? Đa phần chúng ta cảm tình dụng sự, chúng ta chưa thấu hiểu ân đức của Phật Bồ Tát, của Thầy bằng trí tuệ. Trí tuệ là từ tâm thanh tịnh, chân thành, cung kính. Kiến thức ở thế gian chỉ là “*thế trí biện thông*”. Năng lực, tài năng của chúng ta có thể hơn người nhưng đó không phải là trí tuệ.

Hòa Thượng nói: “***Trí Huệ Quang, Thường Chiếu Quang, Thanh Tịnh Quang, Hoan Hỷ Quang, Giải Thoát Quang là tên các vị Phật trong “Kinh Vô Lượng Thọ”. Trí Huệ Quang là chỉ cho quyền trí giáo hóa, giúp đỡ chúng sanh, giúp tất cả chúng sanh chân thật có được lợi ích. Lợi ích chân thật của Phật pháp là giúp chúng ta chân thật được an lạc, giải thoát. Như Tịnh Độ Tông dạy người niệm Phật để họ không niệm vọng tưởng, họ niệm đúng như pháp thì họ được giải thoát***”. Phật pháp chân thật thì phải giúp tất cả chúng sanh tiêu trừ nghiệp chướng. Nhiều người học Phật vẫn phân biệt ta, người, vẫn truy cầu “*danh vọng lợi dưỡng*”, mua danh để chuộc lợi. Vậy thì điều này giống như Hòa Thượng nói: “***Chúng ta thành ra thứ gì chứ!***”. Danh lợi thật mà chúng ta không quan tâm hướng chỉ là việc mua danh, mua lợi!

Hòa Thượng nhắc đi nhắc lại nhiều lần câu nói: “*Tài, sắc, danh, thực, thù, Địa ngục ngũ điều căn*”. Năm thứ này giống như năm đại lộ, chúng ta dính vào thứ nào thì chúng ta đã khai mở một đại lộ đi thẳng vào Địa ngục. Người quân tử ở thế gian mà cũng đã: “*Nhân phi nghĩa bất giao, vật phi nghĩa bất thụ*”. Người quân tử thấy lợi không màng, thấy khó dần thân vậy mà có những người dạy người khác học Phật vẫn truy cầu danh lợi.

Cách đây gần 40 năm, tôi nhìn thấy một người mà tôi ngưỡng mộ có những hành động không như mình nghĩ, tôi vô cùng sửng sốt, tôi đã phải bám tay vịn cầu thang từ từ ngồi xuống để không bị ngã vì sốc. Trong nội tâm của họ vẫn tràn đầy sát, đao, dâm nhưng họ khéo che dấu nên không ai nhận ra. Nếu một người không làm theo đúng tiêu

chuẩn mà nhà Phật đã dạy thì chúng ta biết họ đã đi sai đường, chúng ta không thể cảm tình dụng sự. Chúng ta khó đi đúng đường nhưng rất dễ đi lệch hướng vì trong chúng ta vẫn đầy đủ “*tham, sân, si, mạn*”, ý niệm hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”. Những tập khí, phiền não này dễ dàng kéo chúng ta đi lệch hướng. Chúng ta nên nhớ là ai cũng có thể sai. Trên chiến trường có rất nhiều chiến sĩ, có những người đã bỏ cuộc, gục ngã, họ bỏ cuộc hay gục ngã là việc của họ còn chúng ta vẫn phải tiến lên phía trước. Càng nhiều người bỏ cuộc thì chúng ta phải càng thận trọng. Chúng ta đừng thắc mắc tại sao họ lại mắc sai phạm như vậy, họ mắc sai phạm là việc bình thường. Chúng ta tuân thủ những nguyên lý, nguyên tắc, những chuẩn mực mà Thánh Hiền, Phật đã dạy thì chúng ta sẽ tránh được sai phạm.

Khi học trò hỏi Khổng Lão Phu Tử, khi làm việc phải giữ tâm như thế nào, Ngài nói ba chữ ngắn gọn đó là: “*Tư vô tà*”. Tư tưởng không tà vậy. Chúng ta làm bất cứ việc gì thì tư tưởng chúng ta không tà. Ý niệm “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*” là tà. Cho dù người đó là ai, nếu họ không làm đúng tiêu chuẩn thì chúng ta cũng “*kính nhi viễn chi*”. Chúng ta kính trọng nhưng không gần gũi, không học tập, làm theo. Thầy của chúng ta sai mà chúng ta vẫn làm theo thì chúng ta đã sai.

Hòa Thượng nói: “***Phật pháp phải đem lợi ích chân thật cho chúng sanh***”. “*Lợi ích chân thật*” là chúng ta phải làm tất cả phương diện có thể giúp ích được chúng sanh. Người xưa đã hy sinh xương máu để chúng ta được sống trong hòa bình, tự do, ngày nay, chúng ta chỉ cần nỗ lực hơn, thiết thòi hơn một chút thì rất nhiều người, nhiều đời sẽ có được hạnh phúc. Đây là chúng ta chân thật giúp mọi người tiêu trừ nghiệp chướng. Chúng ta dạy họ cách để họ không tạo ra nghiệp chướng thì họ đã chân thật tiêu trừ nghiệp chướng. Điều này giống như, một ống nước bị rò rỉ, chúng ta phải cùng nhau bịt chỗ nước bị vỡ chứ chúng ta không chỉ lau nước bị chảy ra ngoài.

Chúng ta không chỉ giúp người bằng lời nói mà chúng ta phải giúp người bằng cả vật chất. Ngoài việc dạy người tu tập, hướng thiện, học theo tiêu chuẩn của Thánh Hiền, chúng ta còn làm rất nhiều việc lợi ích cho người. Hôm qua, khi tôi đến tham gia một lớp học “*Con đường đạt đến nhân sanh hạnh phúc*”, tôi thấy có cửa hàng bán nước mía sạch, giá rẻ nên tôi mua 30 lít nước mía để tặng mọi người. Tôi dùng đá để ướp lạnh nước mía và nhắc các cô chủ động mời mọi người sau khi lớp học kết thúc. Đây là chúng ta dụng tâm vì người lo nghĩ. Khi tổng kết lớp học, tôi nhắc mọi người, chúng ta có cơ hội được học tập, chúng ta có được hạnh phúc thì chúng ta phải mở tâm nghĩ đến những người chưa có cơ hội được học tập, chưa được hạnh phúc. Chúng ta phải vượt thoát ra khỏi tâm “*tự tư tự lợi*”, nếu chúng ta chỉ nghĩ đến hạnh phúc của mình, không nghĩ đến việc hoằng truyền văn hóa truyền thống thì chính con cháu của chúng ta sẽ không có cơ hội được tiếp nhận.

Nhà Phật dạy chúng ta “*Thập Thiện Nghiệp Đạo*”, thân phải xa lia sát, đao, dâm; Miệng không nói dối, không nói lời hung ác, không nói lời thêu dệt, không nói lưỡi đôi chiều; Ý thì không tham, sân, si. Chúng ta khuyên người, không những không có hành động sát, đao, dâm mà không được khởi ý niệm sát, đao, dâm. Chúng ta nhắc nhở người tuân theo “*Thập Thiện Nghiệp Đạo*” là chúng ta giúp họ từ gốc. Nếu họ tạo nghiệp rồi, chúng ta giúp họ tiêu nghiệp thì đó là chúng ta giúp từ ngọn.

Chúng ta tổ chức lễ tri ân Cha Mẹ để chúng ta dẫn dắt những người con biết hiếu thảo với Cha Mẹ, trước đây, những người con này đã bất hiếu, bất kính với Cha Mẹ nên việc làm này của chúng ta là cứu ngọn. Chúng ta mở trường mầm non, chúng ta dạy các con hiếu kính, chuẩn mực Thánh Hiền từ nhỏ, đây là chúng ta cứu từ gốc. Khi tôi nghe các cụ già đọc những bài thơ, bài vè về việc con cái hiếu hạnh với Cha Mẹ, tôi nhận ra rằng, hiếu thảo là ruyền thống ngàn đời của dân tộc ta. Ngày nay, người trẻ không biết hiếu hạnh vì họ chưa được dạy. Ở các trường mầm non, các con được học chuẩn mực Thánh Hiền từ khi các con mới 18 tháng tuổi, các con được gieo trồng hạt giống hiếu kính vào trong tàng thức, trong A-lại-da-thức, khi lớn lên hiếu kính trở thành tập tính tự nhiên của các con. Đây là chúng ta chân thật lợi ích chúng sanh. Phật pháp cứu gốc, không cứu ngọn. Chúng ta không đợi họ tạo nghiệp chướng mới giúp họ tiêu trừ nghiệp chướng mà chúng ta phải giúp họ đừng tạo nghiệp chướng!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!